

LISTY GALANTSKÝM 3/2021

Veríš na život po pôrode?

V brušku tehotnej ženy boli dve bábätká. Spýtalo sa jedno druhého:

„Veríš v život po pôrode?“

Druhé dieťa odpovie: „Samozrejme, prečo? Musí byť niečo po pôrode. Možno sa tu len pripravujeme na niečo, čo príde neskôr.“

„Nezmysel,“ hovorí druhé dieťa. „Po pôrode nie je žiaden život. Čo by to bol za život?“

„Neviem, ale možnože tam bude viac svetla než tu. Možno budeme môcť chodiť našimi nohami a jesť našimi ústami.“

Druhé dieťa odpovedá: „No to je ale nezmysel! Chodiť sa nedá! A jesť ústami? To je úplne smiešne! Živí nás predsa pupočná šnúra. Niečo ti poviem: Život po pôrode je vylúčený – pupočná šnúra je už teraz príliš krátka.“

„Ja si myslím, že tam niečo je a možno je to úplne inakšie, než je to tu.“

Druhé odpovedá: „Nikto sa odtiaľ nikdy nevrátil. Pôrod je koniec života a potom už nie je nič viac než temnota a úzkosť. Nevedie to nikam.“

„No ja neviem,“ hovorí prvé dieťa, „ale myslím si, že určite budeme vidieť matku a ona sa o nás postará.“

„Matka?!?! Ty veríš na matku? A kde je teraz?“

„Ona je všade okolo nás. V nej žijeme. Bez nej by nebol tento svet.“

„Nemôžem ju vidieť, takže je celkom nelogické myslieť si, že existuje.“

Prvé dieťa k tomu povedalo: „No ale niekedy, keď sme ticho, môžeš počuť ako spieva, alebo cítiť, ako hladká náš svet. Vieš, ja si fakt myslím, že skutočný život nás čaká až potom!“

Bruno Ferrero

Kázeň na 1. nedeľu po Veľkej noci, 11. apríla 2021

"Na druhý deň, ktorý bol po prípravnom dni (na sviatky), zhromaždili sa veľkňazi a farizeji k Pilátovi hovoriac: Pane, rozpomenuli sme sa, že ten zvodca riekol ešte zaživa: Po troch dňoch budem vzkriesený. Rozkáž teda strážiť hrob až do tretieho dňa, aby azda neprišli [v noci Jeho] učeníci, neukradli Ho a nepovedali ľudu: Vstal z mŕtvych. A bude posledný blud horší ako prvý. Odpovedal im Pilát: Máte stráž, choďte a strážte, ako viete! A šli, zabezpečili hrob: zapečatili kameň a postavili stráž."

Evanjelium podľa Matúša 27, 62-66

„A hľa, nastalo veľké zemetrasenie, lebo anjel Pánov zostúpil z neba, prišiel, odvalil kameň a sadol si naň. Jeho zjav bol ako blesk, jeho rúcho biele ako sneh. A strachom pred ním chveli sa strážcovia a zostali ako mŕtvi.“

Evanjelium podľa Matúša 28, 2-4

„Keď odišli (ženy), ajhľa, niektorí zo stráže prišli do mesta a oznámili veľkňazom všetko, čo sa stalo. Zhromaždili sa teda so staršími, poradili sa, dali vojakom veľa peňazí a povedali: Povedzte: Jeho učeníci prišli v noci a ukradli Ho, keď sme my spali. A keby sa vládár dopyčul o tom, my ho upokojíme a urobíme (všetko), aby ste boli bez starosti. Oni vzali peniaze a urobili, ako ich poučili. A táto zvesť je rozšírená medzi Židmi až dodnes.“

Evanjelium podľa Matúša 28, 11-15

Bratia a sestry,

je mi veľmi ľúto, že nepoznáme ďalší život vojakov, ktorí strážili hrob Pána Ježiša. Viem si totiž ľahko predstaviť, že sa ich život radikálne zmenil. A teraz nemám na mysli skutočnosť, že si finančne polepšili z odmeny od veľkňazov a starších ľudu izraelského. Prijat' úplatok pre nich nebola žiadna nová skúsenosť! Ale to, čo zažili pri strážení zapečateného hrobu, predčilo všetky ich doterajšie skúsenosti. Rimania dobývali nové územia a bojovali proti tým, ktorí si bránili svoju zem, rodiny či holý život. Nič z ich vojen nebolo len tak „na oko“. Hovoríme teda o chlapoch, ktorí videli, zažili i napáchali mnoho zla, preliali mnoho krvi a mali dočinenia s mnohými národmi a ich božstvami. Predstavu o vojakoch tej doby nám ponúka aj samotné Evanjelium podľa Matúša, keď hovorí o príkaze kráľa Herodesa, ktorý dal na konkrétnom území vyvraždiť všetkých chlapcov do dvoch rokov. Koľkým matkám museli ich synov vytrhnúť z náručia! Ani si neviem predstaviť, že by som niečo podobné vykonal. Takíto boli chlapi, ktorí dostali za úlohu strážiť zapečatený hrob zvláštneho človeka zomierajúceho na kríži,

ktorého smrť sprevádzali mimoriadne udalosti. Vedeli, prečo boli postavení k tomuto hrobu. Poznali proroctvo o zmŕtvychvstaní a tiež strach popredných židov, aby nasledovníci zosnulého neukradli telo. Nakoniec sa príslušníci cudzieho národa stávajú svedkami Ježišovho vzkriesenia, a hoci boli životom preskúšaní v rôznych situáciách, pri strete s anjelom Hospodinovým sa chvejú strachom. Pri pozorovaní Božej moci vzkriesenia zostali ako mŕtvi! Nakoniec po všetkom prichádzajú a svedčia o tom, čo zažili a videli na vlastné oči, ako sa naplnilo proroctvo, ktorému mali zabrániť. Verzia so zaspátím v službe je veľmi nepravdepodobná, pretože rímsky vojak, ktorý zaspal v službe, bol potrestaný smrťou. A aby pospali všetci, to je nemysliteľné! Aj pre nich to musel byť zážitok na celý život. Čo s touto skúsenosťou nakoniec urobili a ako to ďalej formovalo ich život, to sa v časnom živote nedozvieme.

Vojaci po autentickom zážitku prichádzajú k veľkňazom a oznamujú im, čo sa stalo. Pre mňa sú zaujímaví veľkňazi a starší ľud. Už pri zvesti o vzkriesení Lazara, a teda naplnení ďalšieho mesiášskeho zázraku, preukázali neochotu uveriť, že Ježiš z Nazareta je zasľúbeným Mesiášom. Dostávajú akoby druhú šancu. Poznali proroctvo o vzkriesení na tretí deň či z Písma Starej zmluvy alebo z reči Pána Ježiša, na ktoré sa odvolávali, keď žiadali Piláta o stráženie hrobu. Postavením rímskych stráží zabránili podvodu, o ktorý sa mohli pokúsiť učenici tým, že by ukradli Ježišovo telo a potom by presviedčali ľud o Ježišovom vzkriesení. Naopak, rímske stráže im opísali všetko, čo zažili a čo sa ako stalo, a tak mali nezávislé – nie od učeníkov, nasledovníkov Ježiša Krista – svedectvo o naplnení proroctva o vzkriesení Pána Ježiša. Napriek tomuto všetkému sa to snažili ututlať a vynaložili pravdepodobne veľké množstvo peňazí, aby sa pravdu nikto nedozvedel. Ani v takejto chvíli neboli schopní priznať si, že sa mýlia, že urobili chybu, keď neuverili v Ježiša z Nazareta ako v zasľúbeného Mesiáša.

Nuž, máme tu dva príklady toho, že kto si zatvrdí srdce, ten nikdy neuverí v Boha, v Ježiša Krista. Vojaci boli očitými svedkami udalostí vzkriesenia, ale láska k peniazom bola väčšia ako skúsenosť, ktorú im mnohí v dobrom závidíme. A, áno, láska k peniazom je pre mnohých aj dnes neprekonateľnou prekážkou k úprimnej viere v Pána Ježiša Krista. Dodnes sa naplňajú slová Pána Ježiša: „*Lahšie je tave prejsť uchom ihly, ako bohatému vojsť do kráľovstva nebeského.*“ (Matúš 19,24) Naopak, majetok a peniaze väčšinou odvádzajú človeka od cesty viery a vzdávajú ho od Boha v zmysle

slov apoštola Pavla: „*Koreňom všetkého zla je zaiste milovanie peňazí, po ktorých niektorí zatúžili, tak zblúdili od viery a spôsobili si mnoho bolestí.*“ (1. Tim. 6,10) Zdá sa, že pred spásu prinášajúcou pravdou, uprednostnili rímski vojaci lož, ktorá im priniesla nemalé peniaze. Nedovoľme peniazom či majetku, aby nám bránili v získaní najväčšieho pokladu – večného života v prítomnosti svätého Boha.

Druhým príkladom sú veľkňazi a starší ľudu, ktorí si tak zatvrdili srdcia, že neuverili ani nezávislým očitým svedkom. Ak si človek zatvrdí srdce, tak ani nespochybniteľné dôkazy ho nepresvedčia o opaku toho, čo si chce myslieť. Dôvodov, ktoré ich k tomu viedli mohlo byť viac. Nedali sa podviesť učeníkmi, ale svojmu srdcu áno. Myslím si, že o výsledku ich porady rozhodla aj skutočnosť, že sa navzájom utvrdzovali v lži, ktorej chceli veriť napriek informáciám, ktoré dostali z prvej ruky. Neboli ani ochotní pripustiť, že by to všetko, čo sa ku nim dostáva, mohla byť pravda. Viem si predstaviť, ako sa navzájom uisťovali o správnosti svojho riešenia, až sa ako komunita úplne utvrdili o lži, ktorú si vybrali pre seba, ale aj pre celý izraelský ľud. Kto sa neotvorí pôsobeniu Ducha Božieho a kto Ho bude vytrvalo odmietať, tomu ani divy či zázraky nepomôžu ku viere v Boha či vo vzkriesenie. Zatvrdilé srdce môže byť jednou z odpovedí, prečo tak veľa ľudí neverí v Boha, hoci majú rovnaké možnosti poznať Ho ako veriaci. Aj pre nás znejú slová kráľa Dávida: „*Dnes, ak počujete Jeho hlas, nezatvrdzujte si srdcia.*“ (Židom 4,7b)

Zvesť o vzkriesenom Ježišovi Kristovi znie mnohým ako bláznovstvo. Čím je táto zvesť pre teba? Pros Hospodina, aby tvoje srdce nebolo zatvrdilé z akéhokoľvek dôvodu, ale aby ťa uistil vo viere vo vzkriesenie Ježiša napriek tomu, že si nebol očitým svedkom veľkonočných udalostí. Otvorme si srdcia, aby k nám Boh mohol prehovoriť spôsobom, ktorý nám bude uistením i povzbudením na našej ceste ku večnému životu. Ako sa môžeme navzájom utvrdzovať vo viere vo vzkriesenie, tak sa mnohí utvrdzujú v popieraní vzkriesenia. Modlime sa, aby nič nebránilo Hospodinu naplniť naše srdce pravdou. Amen.

Mgr. Miroslav Kerekréty, zborový farár

Bratia a sestry, ak ste nezaplatili cirkevný príspevok za roky 2020 a 2021, môžete tak urobiť aj vkladom alebo prevodom na číslo účtu: SK04 0900 0000 0000 2408 6777 a do správy pre prijímateľa uveďte mená osôb, za ktoré platíte. V prípade, že platíte za viac rokov, uveďte aj roky.